

«АҮРОРА» Ў СТРАІ

Легендарны крэйсер «Аўрора» нясе сваю Кастрычніцкую вахту. Кожны дзень сотні ленинградцаў і гасцей горада-героя накіроўваюцца да берагоў Нявы, каб наведаць гістарычны карабель, прайсці па яго палубах, паслухаць расказы ветэранаў рэвалюцыі. Тут ажывае сама гісторыя і на поўны рост пайстае веліч паводзінаў народа, адкрыўшага новую эру чалавечства

*

РЭСПУБЛІКАНСКІ ЗЛЁТ студэнцкіх будаўнічых атрадаў

Сёння ў памяшканні тэатра оперы і балета праходзіць VI рэспубліканскі злёт студэнцкіх будаўнічых атрадаў. На ім будуць падведзены вынікі працоўнага семестра, прысвечанага 50-годдзю Савецкай улады, будуць названы атрады-пераможцы. Ветэраны «блакітнай планеты» атрымаюць узнагароды за асваенне цалінных зямель.

Ужо цяпер можна павіншаваць атрад «Вікторыя» гістарычнага факультэта, які ў юбілейным абласным спаборніцтве заняў II ганаровае месца сярод 72 атрадаў, якія працавалі ва ўральскай вобласці. Да ліку лепшых аднесены атрады «Зурыка» (матфак), «Прамя-тэй» (фізфак) і «Зубронак» (філфак і журфак).

Пралетары ўсіх краін, яднайцеся!

**ЮНАКІ І ДЗЯЎЧАТЫ! БУДЗЬЦЕ ВЕРНЫМІ
ПРАДАЎЖАЛЬНІКАМІ РЭВАЛЮЦЫЙНЫХ
ТРАДЫЦЫЙ ВЯЛІКАГА КАСТРЫЧНІКА!
ЗМАГАЙЦЕСЯ ЗА ПЕРАМОГУ КАМУНІС-
ТЫЧНЫХ ІДЭАЛАЎ!**

[З Заклікаў ЦК КПСС да 50-годдзя Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі].

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 33 (683) ПЯТНІЦА, 27 кастрычніка 1967 г. Цана 2 кап. Год выдання XX

ПАДАРУНКІ МОЛАДЗІ КАСТРЫЧНІКУ

ІХ ПРАЦЫ ПРЫЗНАНЫ ЛЕПШЫМІ

Студэнты нашага ўніверсітэта, як ужо паведамлялася, прымаюць актыўны ўдзел ва Усесаюзным конкурсе-аглядзе навуковых прац па грамадскіх навуках і міжнароднаму маладзёжнаму руху, прысвечаным 50-годдзю Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі. У ліку лепшых, хто быў адзначаны граматамі і капітоўнымі падарункамі Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР і ЦК камсамола Беларусі, 32 нашыя прадстаўнікі, а з 44 даследаванняў, прадстаўленых на апошні тур Усесаюзнага агляду, амаль палова (20) належыць універсітэцкім аўтарам. На конкурс у Ленінград рэкамендаваны працы:

Па гісторыі КПСС і ВЛКСМ: Т. Е. ГЛУША-

КОВАЙ «Камуністычны Інтэрнацыянал у барацьбе за адзінства рабочага класа». А. Е. БЕЛАГА «Партызанскі рух на тэрыторыі Старадарожскага раёна ў гады вайны (1941—1945 гг.)». А. Е. КУХТО «Нарыс гісторыі Мінскага завода жалезабетона ДСКА № 1». І. В. БРЫТАВА «Партыйна-палітычная работа ў Іркуцка-Пінскай дывізіі ў гады вайны», М. Г. НАСЕННІКА «Вопыт САПГ у здзяйсненні сацыялістычных пераўтварэнняў у сельскай гаспадарцы ГДР», Г. С. СЯРГЕЕВА «Сяброўскія сувязі працоўных Брэсцкай вобласці

БССР і Люблінскага ваяводства ПНР», А. І. ЦІТОВАЙ і Л. КРОШКІНАЙ «Гераізм камсамола Беларусі ў варожым тылу ў гады Вялікай Айчыннай вайны», Л. К. КОЛАБАВАЙ «Удзел камсамола Беларусі ў барацьбе за выкананне першай пяцігодкі», Л. І. БРЫГАДЗІНАЙ «Удзел камсамола Беларусі ў культурным будаўніцтве ў гады сямігодкі (1959—1965 гг.)», М. В. БЕЛЬСКАГА «Удзел камсамольцаў і моладзі Беларусі ў асваенні цалінных зямель Казахстана», М. Е. КУРТО «Камсамольцы і моладзь Гродзеншчыны ў барацьбе супроць нямецка-фашысцкіх акупантаў», Н. П. СІЛІЧ «Камуністычная партыя Беларусі — арганізатар і кіраўнік лі-

квідэцый непісьменнасці ў БССР», І. Д. СТАДУБА «Далейшая распрацоўка У. І. Леніным вучэння аб партыі і яго ажыццяўленне ў перыяд рэакцыі (1907—1910 гг.)», Т. І. СІЛЬВАНОВІЧ «Юліус Фучык — барацьбіт супроць фашызма».

Па філасофіі: П. С. КУРАКА «Роля знешніх і ўнутраных супярэчнасцей у ажыццяўленні працэсу фотасінтэзы», В. Ф. ШАЛЬКЕВІЧА «Крытыка французскіх марксістамі экзістэнцыялізма».

Па навуковаму камунізму: Е. В. САЖНЕВА «Аб магчымасці некапіталістычнага развіцця некаторых афрыканскіх краін».

Па палітэканоміі: А. З. КРУК «Рэвалюцыйны пераўтварэнні эканомікі Рэспублікі Куба».

МЫ З ВАМІ, ГЕРОІ В'ЕТНАМА

На мітынг, прысвечаны Дню міжнароднага адзінства дзеянняў за мір, супроць вайны ЗША ў В'етнаме, у гуманітарным корпусе сабраліся савецкія і замежныя студэнты, выкладчыкі і супрацоўнікі ўніверсітэта. Мітынг адкрывае сакратар партбюро Т. Я. Дударова.

Словы, поўныя гневу і асуджэння амерыканскіх агрэсараў, знаходзяць адбітак у сэрцы кожнага ўдзельца мітыngu. Прафесар А. Я. Супрун, студэнтка-першакурсніца Н. Шарай, прадстаўнік в'етнамскіх студэнтаў Ву Зуй Фу пакрылі ганьбай амерыканскіх ваяк, якія ўчыняюць свае злачынныя справы на в'етнамскай зямлі.

Слова для абвяшчэння рэзалюцыі дае сакратару камітэта камсамола М. Ціве.

Уважліва слухае прыцішаным галасам.

— Амерыканскія імперыялісты прыносяць в'етнамскаму народу невыносныя мучэнні. Яны вядуць самую ганебную і нічым не апраўданую вайну, пасягаюць на суверэнітэт Дэмакратычнай Рэспублікі В'етнам.

Але в'етнамскі народ не адзінокі. З ім увесь савецкі народ, усё прагрэсіўнае чалавечства.

Аднадушна прымаюцца патрабаванні аб неадкладным вывадзе амерыканскіх войск з В'етнама і строгім выкананні амерыканскіх урадам Жэнеўскіх пагадненняў.

«Рукі прэч ад В'етнама!» — моцна гучыць голас савецкага студэнцтва.

Г А Н А Р Ы М С Я

ПРАЙШЛО ўжо наля двух месяцаў, як я знаходжуся далёка ад сваёй сям'і, ад любімай Радзімы. Часта ўспамінаю, як мае бацькі, брагі, сёстры, аднавяскоўцы дзень і ноч працуюць і з вінтоўкамі ў руках змагаюцца з ворагам.

Я ганаруся, што вучуся ў савецкай краіне, што сваімі вачыма пабачыў Маскву, Красную плошчу і Маўзалеі Леніна.

Мінск. Гэты горад шмат

пазнаў на сваім вяку. У ім жыве мужны і працавіты народ. Мінчане акружылі нас цэлым і клопатамі, як родных. Мы жывём і вучымся адзінай сям'ёй з савецкімі студэнтамі. Упэўнены, што яны дапамогуць нам выканаць свяшчэнны абавязак перад Радзімай — стаць высокакваліфікаванымі спецыялістамі.

В'ЕН ХІЕН,
студэнт падрыхтоўчага факультэта.

ЮБІЛЕЮ ПРЫСВЯЧАЕЦА

Вышаў у свет апошні зборнік — серыя філасофскіх навук — матэрыялаў канферэнцыі аспірантаў і маладых вучоных, прысвечанай 50-годдзю Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі. Раней былі надрукаваны даклады серыі філалагічных і гістарычных навук.

Трэба адзначыць, што ў нашым універсітэце канферэнцыі маладых вучоных сталі традыцыйнымі. Толькі ў юбілейным годзе іх адбылося дзве. Прычым, у гэтых форумах удзельнічаюць маладыя вучоныя з многіх інстытутаў рэспублікі, што дае маг-

чымасць навуковай моладзі абменьвацца сваім вопытам у даследаваннях, узбагачаць веды.

Названы зборнік — таксама яскравае сведчанне такой творчай садружнасці і разам з тым сведчанне росту зацікаўленасці да гераічнай гісторыі нашага народа, да праблем сучаснасці. Вось некаторыя з тэм дакладаў: «Камуністычны прагрэс як якасна новы тып грамадскага развіцця», «Асаблівасці праяўлення эстэтычных адносін у працы пры сацыялізме», «Праблемы этыкі ў творчасці П. У. Броўкі», «А. Ф. Мяснікоў і некаторыя пытанні гістарычнага матэрыялізму ў Беларусі».

Актуальнай з'яўляецца тэматыка дакладаў і па дыялектычнаму матэрыялізму, логіцы, эстэтыцы, навуковаму атэізму. Усяго ў зборніку прадстаўлена 23 паведамленні, якія атрымалі высокую ацэнку вопытных даследчыкаў, такіх як прафесары В. І. Сцяпанав, І. М. Лушчыцкі, У. М. Скорскі, М. Я. Шкляр і іншых.

Так, аспіранты і маладыя вучоныя напярэдадні вялікага свята нарадавалі добрымі поспехамі ў працы, унеслі значны ўклад у выкананне ўніверсітэтам сацыялістычных абавязкаў.

сперыменту. Цяпер, калі ён паспяхова завершаны, з вялікай цікавасцю знаёмімся з данымі, зарэгістраванымі касмічнай станцыяй «Венера-4». Многія з іх не супроцьпастаўлены даным радыё- і аптычных назіранняў. Больш дакладным стала ўяўленне аб гэтай загадкавай планеце.

Адзначыўшы асаблівасці

атмасфернай характарыстыкі Венеры, прафесар У. Г. Вафіядзі выказвае думку, што цікава было б празандзіраваць верхнія слаі атмасферы непасрэдна з планеты.

— Больш за ўсё, — гаворыць У. Г. Вафіядзі, — мне спадабалася адыгрыванне паводзін касмічнай станцыі на мадэль, якая знаходзіцца на зямлі. Гэта прыгожы інжынерны прыём, і

ён, відавочна, нямала паспрыяў такому дзівоснаму поспеху.

Выключнае тэхнічнае дасягненне — незвычайная дакладнасць наводкі і магчымасць сувязі з касмічным апаратам — дзве самыя цяжкія задачы, з якімі выдатна справіліся нашы вучоныя і канструктары.

Выключна новы эксперы-

мент дасць штуршок далейшым разнастайным даследаванням.

Прышоў час вялікаму ўзгаду ўдзяліць астрафізіцы ў Беларусі. Цяпер ужо пачалося даследаванне астракліматы рэспублікі. У бліжэйшы час гэтыя работы будуць разгорнуты яшчэ шырэй.

НЕЗВЫЧАЙНАЯ

ДАКЛАДНАСЦЬ

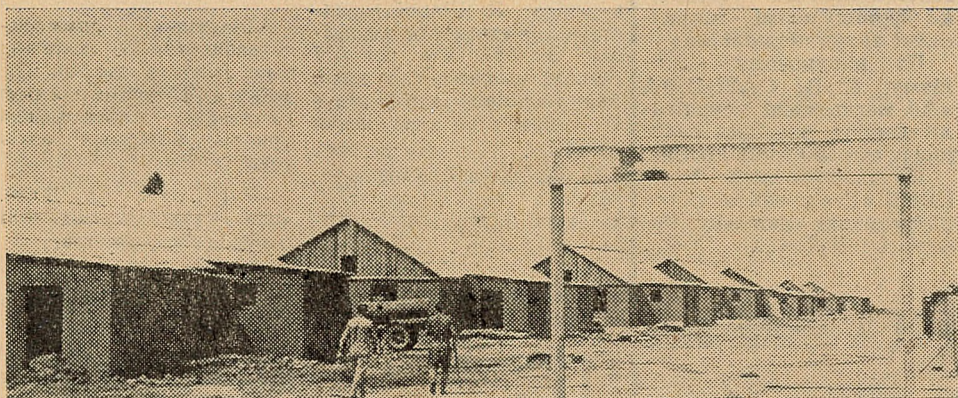
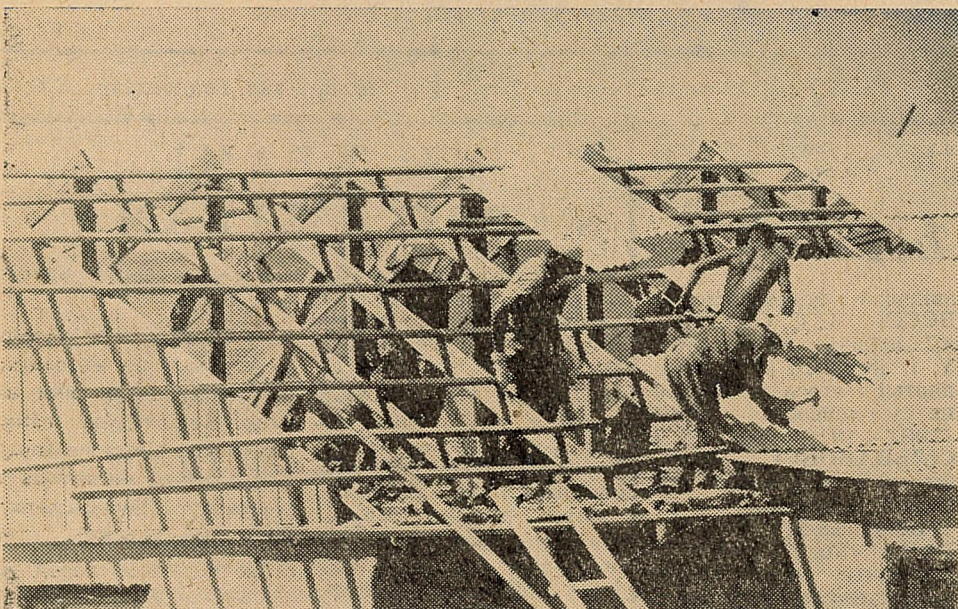
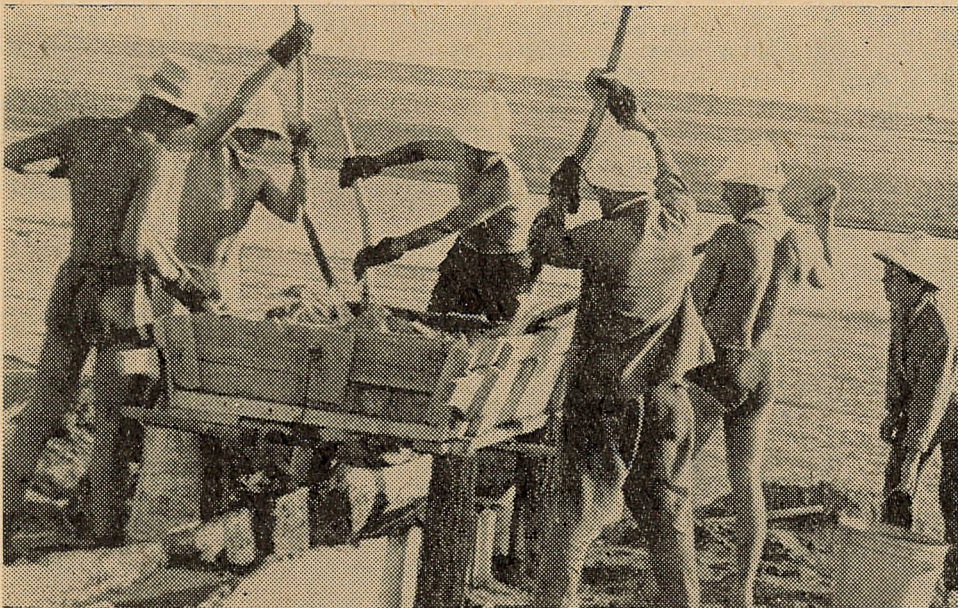
Наш карэспандэнт звярнуўся да загадкавага кафедры электрафізікі прафесара У. Г. Вафіядзі з просьбай пракаментыраваць падзею, усхваляваюшую увесь свет — дасягненне савецкай касмічнай станцыі «Венера-4» паверхні планеты Венера.

— З часу запуску касмічнай станцыі «Венера-4» мы з нецярпеннем чакалі вынікаў гэтага выключнага эк-

РУК НАШЫХ ПРАЦА — ТАБЕ, ЮБІЛЕЙ

ГАВОРАЦЬ ФАКТЫ

- У гэтым юбілейным годзе на цаліне працавала 16 атрадаў—576 студэнтаў нашага ўніверсітэта.
- На будоўлі Беларускага ад БДУ было паслана 436 чалавек у складзе 18 атрадаў.
- Летам у Мінску на аўтамабільным заводзе працавала 112, а на будоўлях — 90 студэнтаў.
- Шляхі трэцяга сяместра пралягалі ў Віцебскай вобласці, у Цюмені, Криму, на Пячоры, за мяжой—у Чэхаславакіі, Польшчы, ГДР.

Кожны будаўнічы атрад вядзе свой фоталетапіс, у якім адлюстравана жыццё студэнтаў на цалінай «планеце». Сёння мы запрасілі «летанісца» з атрада «Зубронак» І. Аскірку.

На верхнім яго здымку схоплен гістарычны момант нараджэння пасёлка «Юбілейнага» ў саўгасе «Краснагор-

скі»—студэнцкая брыгада залівае бетон у фундамент першага будынка. Ніжэй: байцы брыгады Віктара Данилікіна ўдзельнічаюць у апошняй аперацыі, пасля якой можна сказаць, што аб'ект гатовы.

І вось—перад вачыма вуліца, свая, студэнцкая.

Там, на далёкай планеце

Зноў і зноў успамінаецца цаліна. Думкі вяртаюцца на далёкую студэнцкую плане-ту, дзе вясёлая песня і гарачы працоўны дзень жы-вуць побач, дапаўняючы адзін аднаго...

У шырокім, як неба, стэ-пе вырас новы пасёлак «Юбілейны». Над ціхай Ку-шум-ракой пралягла новая вуліца, пабудаваная рукамі студэнтаў.

Там, на нашай планеце, мы на кожным кроку сустракалі сяброў-казахаў. Яны працавалі побач з намі. Ра-

зам мы спявалі песні ля вя-чэрняга кастра. І гэты кас-цёр, упісаны ў сінюю ноч, і твары сяброў, задуманыя і прасветленыя—усё гэта жы-ве і зараз у нашых сэрцах, жыве, як ціхая песня аб працы і дружбе.

Мы ўспаміналі там і нашу дарагую, зялёную плане-ту Беларусі. Яна была ў на-шай памяці. Аб ёй з лю-боўю гаварылі нашы новыя казахскія таварышы. Назы-валі Беларусь партызанкай. Мы сустракалі на цаліне тых, хто ваяваў на нашай

зямлі, хто гнаў па ёй ворага і хто, можа быць... пахаваў тут лепшага сябра... І пасля такіх расказаў нашы сэрцы біліся ў адзіным рытме, у рытме непарушнай друж-бы, якой ужо спаўняецца 50 гадоў...

На планеце «Цаліна» зара-ціха. Паехалі студэнты. І толькі стаяць у стэпе пасёл-кі, фермы. І казахі з лю-боўю ўспамінаюць нас. У гэтым — шчасце.

А. КАЗЛОВІЧ,
член атрада «Зубро-нак».

3 ПЕСНЯМІ, пад гукі медных труб, радас-ня і шчаслівых вы-язджалі нашы сябры-сту-дэнты ў далёкі казах-станскі край шукаць ра-мантыку. А мы, члены студэнцкага будаўнічага атрада «Камета», 18 ўлюбё-ных у сваю беларускую зямлю юнакоў і дзяўчат, махалі ўслед адыходзячыму цягніку, з вакон якога вы-глядалі вясёлыя твары ца-ліннікаў, і нам становілася

«КАМЕТЫ»

неяк сумна і маркотна. І нават крыху зайздросна. Да нашага ад'езду ў Слуцкі раён, дзе мы павінны былі працаваць, трэба было здаць па аднаму экзамену вясен-няй сесіі. І мы ведалі: калі будзем ад'язджаць, не бу-дзе ні лішняга гоману, ні гарачых прамоў, ні раз-вітальных маршаў.

Дзень нашага ад'езду ча-каць становілася ўсё больш нясцерпна. І ўсё ж ён на-стаў, гэты шчаслівы дзень...

Мы едзем у адкрытым ку-заве машыны. Ззаду заста-ецца пакінуты горад, злева — поўны птушынага спева стаць высокі лес, справа—на многа кіламет-раў расцілаюцца шырокія зялёныя слупкі палі. Напе-радзе—наша рамантыка. А зверху лье цёплы летні дождж. Мы жартуем, смя-емся, спяваем песні. Мы не заўважаем дажджу, як і не заўважаем таго, што іменна вось тут, недалёка ад Мінска, на нашай бела-рускай зямлі, ужо цяпер пачынаецца рамантыка. Гэ-та адчуваецца чамусьці заўсёды на многа пазней.

Аглядаем вёску Леніна (былое мястэчка Рамана-ва): высокую драўляную царкву, клуб, магазін, пля-цоўку нашай будоўлі. Слу-хаем цікавыя расказы ста-рых калгаснікаў. Тут, у гэ-тай вёсцы, мы павінны жыць і працаваць.

Наша першае, найбольш канкрэтнае знаёмства з но-вай прафесіяй будаўніка пачалося адразу ж пасля прыезду. Цяпер, у даным выпадку, усе нашы філала-гічныя навукі, якія мы, 11 юнакоў і 7 дзяўчат, выву-чалі ў сценах універсітэта, да новай спецыяльнасці не мелі ніякіх адносін. Трэба было навучыцца трымаць у руках цэглу ды кельму, якасна замешваць раствор і спрытна хадзіць з насілкамі па рыштаван-нях.

Спачатку нічога не атрымлівалася. Работа ішла марудна, цэглы лажыліся крыва, коса, кельма не слу-халася. А нам так хацелася працаваць хутка, умела, з поўнай аддачай.

— Ой, як я вам зайздрос-чу!—усклікала Таіса Дзе-вялтоўская гледзячы, як спрытна ходзяць вакол цаглін рукі Сцяпана Паўла-віча, нашага адзінага «пра-фесара» — майстра, якому даручылі нас вучыць. — О, каб я так умела класці!

Кожны з нас у думках паўтараў гэтыя словы. А Сцяпан Паўлавіч толькі хітра ўсмixaўся:

— Нічога... Я ведаю вас, студэнтаў. Вы—народ дас-ціпны. Паглядзіце: не пройдзе і тыдня, як вы бу-дзеце лажыць хутчэй за мяне.

І сапраўды, праз дзён чатыры мы ўпэўніліся, што ў словах нашага май-стра была вялікая доля

праўды. Так спрытна пра-цаваць, як Сцяпан Паўла-віч, мы, вядома, не навучы-ліся нават і праз месяц, але ўсё ж сярод нас знайшліся такія, хто малакава ска-ліў галоўныя існы муля-ра і мала чым уступаў во-пытнаму будаўніку.

Праца пайшла хутчэй. Перайшлі да раздзельнага «спосабу вытворчасці». Знайшліся свае найбольш вопытныя муляры: Сцяпан Данилевіч, Мар'ян Дукса, Генадзь Пішчык. За тое, што ім даручалі адказную работу, у атрадзе іх па-чалі называць «патрыцыя-мі». І гэты гонар яны ап-раўдвалі заўсёды. Не ад-ставалі ад гэтых «патры-цыяў» і іх дзяўчаты-падсоб-ніцы Каця Васілевіч, Ліда Брыгадзіна, Таіса Дзевял-тоўская, якім таксама тады-сяды даручалася самастой-на класці цэглу. Нездар-ма ў лістках атраднага «КП» у адрас дзяўчат пад сяброўскімі шаржамі з'яў-ляліся хвалебныя вершы.

Ішоў дзень за днём. Працавалі мы шчыра, напо-рыста, старанна. Сцены нашы раслі, вышэй падні-маліся рыштаванні. Было вельмі радасна, вяртаючыся з работы дамоў, чуць удзячныя словы калгасні-каў: «Малайцы студэнты.

ЗОРНЫ

Вось хіба хто ўмее праца-ваць. Праз тыдняў колькі можна будзе памыцца ў но-вай лазні».

Былі ў нас і не вельмі прыемныя дні, калі мы не мелі магчымасці працаваць на поўную сілу, калі на на-шай будоўлі выходзіла са-строю бетонная шалка ці канчаліся запасы цэглы. У такі час мы хадзілі пануры-мі, разнерваванымі і нават злымі, злавалі на праба-інжынера, на ўсё «вышэй-шае начальства», якое часта «карміла» нас абя-цанкамі.

І як мы радаваліся, калі нас «завальвалі» цэглай, пяском, цэментом! О, калі б такіх дзён было больш!.. Культурны наш адпачы-нак адразу ніяк не клеіўся. Танцы, якіх мы не міналі нават пасля самай напру-жанай працы, гульні ў мяч, паходы на рэчку—усё гэта ніякім чынам не маг-ло задаволіць.

Сабраліся і парашылі ска-саваць наш ранейшы спо-саб жыцця ў вёсцы. Трэ-ба было тут, у слупкай вёс-цы, з карысцю прымяніць свае філалагічныя веды. Вырашылі арганізаваць лі-таратурна-маладзёжны ве-чар паэзіі. Гэта быў наш першы правільны крок у арганізацыі разумнага адпа-чынку. Усім знайшлася ра-бота. Цяпер ніхто не скард-зіўся, што вольны час праходзіць пуста і абыха-ва.

Літаратурны вечар быў зусім незвычайным. На сцэ-не калгаснага клуба за доўгім сталом сядзелі мы, студэнты ўніверсітэта, і, нібы размаўляючы паміж сабой, гаварылі аб паэтах і паэзіі ўсім, хто сабраўся ў зале. Выступаў кожны. Чы-талі вершы, доўгія і карот-кія, свае і чужыя. Свае чы-талі Мар'ян Дукса, Віктар Ярац, Валодзя Гураль. «Чу-жымі» былі вершы Я. Еў-тушэнкі, С. Ясеніна, А.

Блока, М. Багдановіча, М. Танка. Кожнае наша вы-ступленне гарача ўспрыма-лася слухачамі. Нягледзя-чы на тое, што вечар быў аб'яўлен маладзёжным, у клуб прыйшло многа пажы-лых і нават старых калгас-нікаў. Дарэмна мы баяліся, што гэтай палове людзей наш лірычны вечар не спа-дабаецца. Атрымалася на-адварот. У канцы сустрэчы, калі нашы студэнты пачалі раздаваць аўтографы з уні-версітэцкім зборнікам «Уз-лёт», да мяне падыйшла адна старэнкая бабулька і сказала:

— Якія ж вы, дзеткі, ма-лайцы. Вы так прыгожа ўмеце гаварыць... У нас ні-колі не было такога ціка-вага канцэрта. Дзякуй вам. Суцешылі мяне, старую.

Яшчэ больш задаволенай засталася моладзь, боль-шую частку якой складалі студэнты з іншых інстыту-таў і мясцовыя школьнікі. Яны падыходзілі да нас і прасілі:

— Мы, даўно не чулі та-кіх чудаўных вершаў. Пера-пішыце нам, калі ласка, што-небудзь.

І мы, задаволеныя, за-пісвалі на шматках паперы толькі што прачытаныя рад-кі вершаў.

Пасля гэтага наш аўтары-тэт, як студэнтаў універсі-тэта, на многа дзавысіўся.

За час прабывання на Случчыне ў нас з'явілася многа новых добрых ся-броў, ад якіх і сёння пры-ходзяць шчырыя пісьмы з самых розных куткоў. Літа-ратурны вечар быў толькі пачаткам нашай карыснай дзейнасці. Мы адчувалі ў сябе нястрымную сілу і энэ-ргію ад ведаў, атрыманых ва ўніверсітэце, і нам было вельмі прыемна і радасна, іграючы гэтымі ведамі, пры-носіць карысць іншым. Мы пачалі рыхтаваць канцэрты мастацкай самадзейнасці. З'явіліся свае песні, ча-стушкі, вершы. Пасляхова паставіўшы першы кан-цэрт у сваёй вёсцы Леніна, нам захацелася паехаць і выступіць перад жыхара-мі іншых калгасаў. Да гэ-тага ж, нас пачалі запра-шаць. Наш атрад з 18 ча-лаvek ператварыўся ў агі-брыгаду. І ўсюды, дзе б мы ні бывалі, нам дзякава-

ШЛЯХ

лі і прасілі прыязджаць яшчэ. І толькі цяпер мы зразумелі, наколькі удалую назву мы прыдумалі свай-му атраду — «Камета».

— Такі маленькі калек-тыў, а які дружны. Пагля-дзе, як працуюць, як ста-вяць канцэрты. У іх усё проста, хараша, па-свойму.

Гэтыя словы мне дава-лося падслухаць зусім вы-падкова з размовы паміж двума калгаснікамі. Не за-памятаць я іх не мог...

Вывязджалі мы ў Мінск загарэлымі, ўзмужнелымі, шчаслівымі. Мы былі ўдзячныя слупкай зямлі за тое, што яна адкрыла перад намі сапраўдную рамантыку паэзіі і працы.

А. СВОРАБ,
камандзір атрада.

Партыйнае

ЖЫЦЦЁ

Днямі адбыўся справа-выбарчы сход партыйнай арганізацыі гістарычнага факультэта. Сакратар партыйнага бюро Д. МЕЛЬЦАР зрабіў змястоўны даклад аб рабоце партыйнай арганізацыі за справаздачны перыяд. Яго даклад быў накіраваны на тое, каб паказаць ролю кожнага камуніста як важнага мас і выхаваўца студэнтаў. У сувязі з гэтым ён глыбока прааналізаваў практычную дзейнасць кожнай студэнцкай партгрупы, а таксама партыйных груп аспірантаў і выкладчыкаў. Докладчык, у прыватнасці, указаў на тое, што партыйнае бюро, зрабіўшы адпаведную рашэнню камуністаў на важнейшых участках грамадскай работы, сачыла за тым, каб кожны з іх высока нес імя камуніста, сваім станоўчым прыкладам веў за сабой беспартыйных.

Добрасумленна выконвалі свае грамадскія абавязкі камуністы Н. Беляковіч, Ф. Нячай, Л. Казлоў, В. Галубовіч і іншыя. За работу ў гарадскім таварыстве «Веды» прафесар І. Лушчыцкі ўзнагароджан ордэнам Леніна, а кандыдат філасофскіх навук С. Лапцёнак за актыўную прапагандыскую дзейнасць адзначан Ганаровай Граматай Вярхоўнага Савета БССР. Партыйная арганізацыя гістарычнага факультэта дастойна сустракае 50-годдзе Вялікага Кастрычніка. Узятая вучонымі і студэнтамі абавязальства ў гонар слаўнага юбілею або выкана-

ны, або паспяхова выконваюцца.

Кірунак дакладу адбіўся і на спрэчках. Станоўча, што ўсе выступаючыя, а іх было сем, гаварылі аб тым, як працуюць камуністы ў гэтыя дні, выказалі прапановы аб павышэнні авангарднай ролі арганізацыі.

Так, старшыня прафбюро факультэта Б. МАРОЗ паведаміў камуністам аб тым, што мастацкая самадзейнасць факультэта ў перадсвяточным сацыялістычным спаборніцтве заняла першае месца ва ўніверсітэце, на падшэфных прадпрыемствах дадзена 15 канцэртаў. Парадавалі сваімі поспехамі студэнты будаўнічага атрада. Летась у саўгасе імя Куйбышава Уральскай вобласці яны пабудавалі цэлую вуліцу жылых дамоў, якую мясцовыя жыхары любюць называць Беларускай; сёлета пабудавана Юбілейная вуліца. З цаліны маладыя будаўнікі прыехалі з Чырвоным Сцягам.

Аб поспехах у вучэбнай і выхаваўчай рабоце, з якімі прышла камсамольская арганізацыя факультэта да слаўнага юбілею, гаварыў на сходзе сакратар камсамольскай арганізацыі факультэта В. ГАЛУБОВІЧ. Ён выказаў падзяку камуністам А. Кажушкова, Б. Мельцару і П. Саваткіну за паўсядзённую дапамогу камсамольскай арганізацыі ў наладжванні ўнутрысаюзнай работы.

Цікавым было выступленне камуніста Л. АБЭЦЭДАРСКАГА. Спыніў-

шыся на выніках экзаменацыйнай сесіі і неабходнасці павышэння патрабавальнасці да студэнтаў, ён унёс прапанову скасаваць інстытут куратараў. Гэтую прапанову прамоўца абгрунтаваў тым, што куратары толькі перашкаджаюць грамадскім арганіза-

цыям выконваць свае працямыя абавязкі, падмяняюць іх, а г. зн. паніжаюць ролю камуністаў і камсамольцаў у жыцці факультэта.

Прапанова т. Абэцэдарскага была падтрымана ў выступленні М. ФРЫДМАН.

Дэкан факультэта П.

САВАЧКІН гаварыў аб тым, што нельга спыняцца на дасягнутым. Важна, каб кожны камуніст, кожны супрацоўнік факультэта працаваў на поўную сілу. Гэтага вымагаюць узросшыя задачы факультэта, імклівы рост колькасці студэнтаў, неабходнасць удасканалення ўсёй сістэ-

мы вучэбна-выхаваўчай работы.

Дзейнасць партбюро адзінагалосна прызнана задавальняючай. Прынята пастанова, накіраваная на павышэнне ролі камуністаў у жыцці і дзейнасці факультэта. Выбран новы склад партбюро.

У. БЛАКІТНЫ.

ПАЛЫМЯНАЕ СЛОВА ПРАПАГАНДЫСТА

Напярэдадні 50-годдзя Вялікага Кастрычніка Усесаюзнае таварыства «Веды», адзначаючы сваё 20-годдзе, падводзіць вынікі вуснай і друкаванай прапаганды ведаў сярод працоўных, ставіць новыя задачы перад сваімі арганізацыямі, якія аб'ядноўваюць каля двух мільёнаў чалавек. Наша ўніверсітэцкае таварыства «Веды» — адна з ячэек гэтай масавай арганізацыі савецкай інтэлігенцыі — налічвае 420 навуковых супрацоўнікаў і на працягу некалькіх гадоў вядзе рознабаковую прапагандыскую работу сярод насельніцтва Мінска і рэспублікі.

У мінулым навуковым годзе членамі нашай арганізацыі было праведзена каля тысячы лекцый і гутарак на гістарычна-партыйныя, філасофскія, літаратурныя і прыродазнаўчыя тэмы. Мы практыкавалі сістэматычныя выезды брыгад на прадпрыемствы і ў арганізацыі рэспублікі для правядзення цыклаў «Кастрычніцкіх чытанняў» і «Гутарак па актуальных праблемах навукі». «Кастрычніцкія чытання» распачаты яшчэ ў мінулым годзе і працягваюцца ў цяперашні час.

Асобную ўвагу мы ўдзяляем распаўсюджванню ведаў сярод

моладзі, выхаванню ў яе савецкага патрыятызма, імкнемся ідэяна яе загартаваць і ўзброіць навуковым светлаглядам.

Выступленне нашых лектараў, асабліва маладых, мае значэнне і для іх саміх. Прапагандысцкая работа садзейнічае іх росту не толькі як педагогаў-майстроў, але і як спецыялістаў і вучоных. Выступаючы нават перад масавай аўдыторыяй, якая становіцца ўсё больш кваліфікаванай і запатрабавальнай, лектар вымушан думаць глыбей і шырэй.

Вялікую і плённую работу праводзяць ва ўніверсітэце прававых ведаў нашы юрысты; кафедры педагогікі і псіхалогіі ва ўніверсітэце педагогічных ведаў; філолагі — ва ўніверсітэтах культуры; фізікі, матэматыкі і хімікі — у школах юных фізікаў, матэматыкаў, хімікаў.

Актыўна выступаюць супрацоўнікі біялагічнага і геалага-геаграфічнага факультэтаў. Асабліва плённа праходзяць сустрэчы з працоўнымі выкладчыкаў і аспірантаў грамадскіх кафедр. Ажывіўся ўдзел універсітэцкіх лектараў у праэсе. У мінулым годзе нашымі супрацоўнікамі напісана і выдана 20 брашур і матэрыялаў у дапамогу лектарам, напісана і выдана (пры ўдзеле аўтарскага калектыва АН

БССР) навукова-папулярная кніга «Гутаркі аб прыродзе і грамадстве».

У распаўсюджванні навуковых ведаў — у гэтай нялёгкай, але цікавай справе — актыўна працуюць прафесары В. Г. Заўрыеў, А. Я. Шкляр, І. М. Лушчыцкі, У. М. Сікорскі, Ф. Д. Гахаў, Л. І. Фіглюўская, загадчык кафедры педагогікі дацэнт С. А. Умрэйка, дацэнт Д. М. Карулін, ст. выкладчык І. І. Шаціла, дацэнт Т. Я. Дударова, аспірант П. М. Лебедзеў, дацэнт Д. Б. Мельцар, Н. П. Крывашэеў, В. А. Навіцкі, С. А. Лысенка, Н. Н. Рамашка і іншыя. У апошні час усё актыўней сталі выступаць у якасці лектараў студэнты старэйшых курсаў.

Важныя задачы стаяць перад нашай універсітэцкай арганізацыяй «Веды». У далейшым неабходна разнастаіць формы навукова-прапагандысцкай дзейнасці, шырэй практыкаваць правядзенне цыклаў «Гутарак па актуальных праблемах навукі», узмацніць прапаганду марксізма-ленінізма, прыродазнаўча-навуковых і навукова-тэхнічных ведаў, актывізаваць удзел у друкаванай прапагандзе нашых вядучых вучоных.

М. РЭЗНИКАЎ,
старшыня праўлення раённага аддзялення таварыства «Веды» пры БДУ.

Jenae Universität-unser Freund!

ІЕНСКІ УНІВЕРСІТЭТ-НАШ ДРУГ!

У гэтыя дні ў горадзе Іене знаходзіцца дэлегацыя нашага ўніверсітэта ў складзе прафесараў Л. В. Валадзько і У. М. Сікорскага. Напярэдадні 50-годдзя Вялікага Каст-

рычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі там будзе падпісаны дагавор аб супрацоўніцтве двух універсітэтаў.

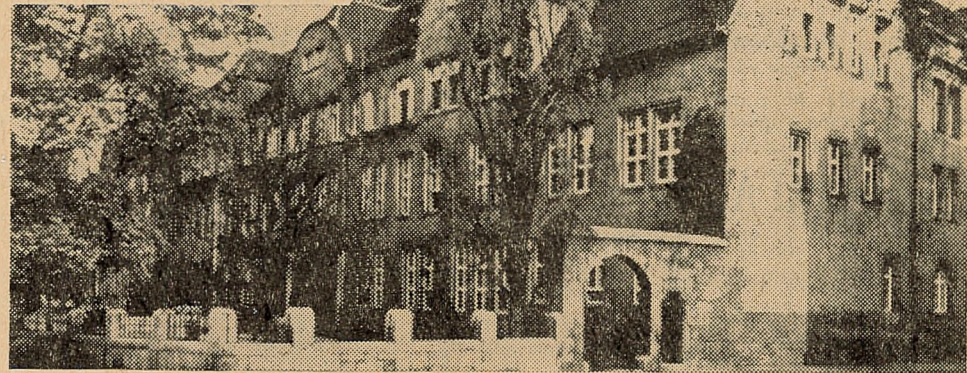
Пры беглым поглядзе на карту ГДР не заўсёды можна заўважыць Іену.

Невялікі гарадок (каля 90 тысяч жыхароў) загубіўся ў маляўнічай Цюрынгіі, і можна назваць многа гарадоў у Германскай Дэмакратычнай Рэспубліцы, якія пераўзыходзяць Іену па сваёй велічыні. Але, калі вам прыдзецца гутарыць з жыхарамі Іены, калі ў вас з'явіцца магчымасць пазнаёміцца з жыццём гэтага ўтульнага гарадка, вы павінны будзеце згадзіцца, што гэты горад мае сваю адметную рысу, у якой «старае» добрае мінулае арганічна пераплятаецца з не менш цікавай і дзіўнай сучаснасцю.

Іена сёння — гэта і прадукцыя далёка вядомага Цэйсаўскага завода, якая пастаўляецца ў 102 краіны свету, гэта і шкло, якое карыстаецца не меншай славай, і буйны фармацэўтычны завод, і многа іншых прадпрыемстваў.

Іена сёння — гэта адзін са старэйшых універсітэтаў Еўропы — універсітэт імя Ф. Шыллера, адзначаны ў 1958 годзе сваё 400-годдзе.

Заснаваны князем Іаганам Фрыдрыхам універсітэт ператварыўся на працягу кароткага тэрміну ў буйны цэнтр грамадска-палітычнай думкі і культурнага жыцця ўсёй Германіі. З Іенскім універсітэтам цесна звязана дзейнасць вядомых прадстаўнікоў нямецкай нацыі: філосафаў Фіхтэ,

Галоўны корпус Іенскага ўніверсітэта.

Шллінга і Гегеля, вучоных-прыродазнаўцаў Гекеля і Лейбніца, нямецкіх пісьменнікаў-рамантыкаў Шлегеля, Наваліса і Гельдэрліна. Вялікае значэнне для росквіту ўніверсітэта мела дзейнасць Гётэ і Шыллера, якія заключылі ў 1794 годзе саюз. Дзякуючы іх плённай дзейнасці Іенскі ўніверсітэт ператварыўся ў адну з самых прагрэсіўных навуковых устаноў Германіі. Іменна па ініцыятыве Іенскіх студэнтаў 18 кастрычніка 1817 года ў замку Варбург быў заснаваны саюз студэнтаў усіх універсітэтаў, якія выступілі за адзінства і прагрэсіўнае развіццё нямецкай дзяржавы.

Іенскі ўніверсітэт вядомы і тым, што ў ім 15 красавіка 1841 года Карлу Марксу была прысуджана ступень доктара філасофіі.

У цяперашні час універсітэт імя Ф. Шыллера з'яўляецца буйнейшым навуковым цэнтрам ГДР. На пяці яго факультэтах — прыродазнаўча-матэматычным, філасофскім, медыцынскім, юрыдычным і тэалагічным — займаецца каля пяці тысяч студэнтаў. Праца ўніверсітэта, і ў першую чаргу яго прыродазнаўча-матэматычнага факультэта, найбольш цесна звязана з прадпрыемствам «Карл Цэйс», прадукцыя якога ў бліжэйшы час павінна павялічыцца ў 4 разы. У больш чым 90 інстытутах універсітэта праводзяцца навуковыя даследаванні. Імі кіруюць вучоныя, чые імёны вядомы далёка за межамі ГДР. Сярод іх фізікі Гёрліх і Эккарт, хімікі Дрээфаль і Дункен, філосафы Мендэ, Корх і Клар і многія іншыя.

Мой расказ аб Іене і Іенскім універсітэце няпоўны. Мне патрэбна было апісаць і маляўнічы ландшафт гэтага горада, які акружаны сярэдневяковымі замкамі, і шматлікія традыцыі, што беражліва захоўваюцца ва ўніверсітэце (да іх ліку, напрыклад, адносяцца штогадовыя ўрачыстыя шэсці прафесараў універсітэта), і многае-многае іншае. Але я цвёрда ўпэўнены, што гэта лепш за ўсё пабачыць, пабыўшы ў Іене. Іменна такая магчымасць устанавлення асабістых кантактаў з вучонымі і студэнтамі Іенскага ўніверсітэта і паўстае з дагавору паміж нашымі ўніверсітэтамі.

А. МІХАЙЛАЎ,
ст. выкладчык кафедры марксісцка-ленінскай філасофіі, кандыдат філасофскіх навук.

Урачыстае шэсце прафесараў у гонар 400-годдзя ўніверсітэта.

Прафсаюзнае жыццё

ЛЕПШ ВУЧЫЦЬ, ЛЕПШ ВЫХОЎВАЦЬ

Пытанні паляпшэння якасці падрыхтоўкі спецыялістаў, выхаванне моладзі ідэйна загартаванай, здольнай актыўна ўдзельнічаць у будаўніцтве камунізма стаяць у цэнтры ўвагі выкладчыцкага калектыву і грамадскіх арганізацый універсітэта. І не выпадкова, што на прафсаюзнай канферэнцыі, якая адбылася нядаўна, старшыня мясцовага І. Т. Рагоўскі павёў гутарку аб вучобе студэнтаў, іх навуковай дзейнасці, ролі выкладчыкаў у працэсе выхавання.

— У нашым універсітэце, — гаворыць тав. Рагоўскі, — створаны ўсе ўмовы

для паспяховай вучобы і навуковай працы студэнтаў. Тут працуюць выдатныя вучоныя, да паслуг моладзі бібліятэка, якая, дарэчы, займае першае месца ў рэспубліцы, добра абсталяваныя лабараторыі, геалага-мінералагічны і заалагічны музеі.

І мы часта сябе пытаем, чаму, маючы багатыя магчымасці, мы яшчэ не дасягнулі жаданых вынікаў, не змаглі ліквідаваць дрэнныя адносіны да вучобы некаторых студэнтаў. У час летняй сесіі 116 чалавек атрымалі двойкі, 80 працэнтаў з іх — студэнты першых і другіх курсаў. Зразумела, першакурснік апяняецца ў

непрывычных для яго абставінах і патрабуе да сябе клопатлівай увагі.

Дакладчык адзначыў недахопы практычнай падрыхтоўкі біёлагаў, геологаў і географіў. Біястанцыя «Нарач» не задавальняе патрэб практыкі біялагічнага факультэта з-за малой базы. Бывалі выпадкі, калі практыканты знаходзіліся ў дрэнных жыллёвых умовах. Гэта мала каго турбавала. Праўда, як адзначыў І. Т. Рагоўскі, за апошні час справы крыху паляпшыліся. Але дэканатам трэба ўдзяліць яшчэ нямала ўвагі, каб выкарніць усе недахопы. Перш за ўсё, патрэбна своечасова прад'явіць за-

яўку для прахаджэння практыкі на новай базе.

У дакладзе шмат увагі было ўдзелена навуковай працы студэнтаў. Як паказвае практыка, той, хто найбольш актыўна ўдзельнічае ў навуковых гуртках, працягвае лепшыя здольнасці ў навуковых даследаваннях у час вучобы ў аспірантуры.

Закранушы пытанне падрыхтоўкі аспірантаў, дакладчык адзначыў нездавальняючыя вынікі навуковай работы на некаторых факультэтах. Так, у мінулым годзе на біялагічным факультэце ніводзін аспірант не абараніў кандыдацкай дысертацыі.

Рыхтуючыся да юбілею

Вялікага Кастрычніка, вялікую работу праводзяць кафедры навуковага камунізма і гісторыі КПСС, якія ўжо закончылі тлумачальную працу па Тэзісах ЦК КПСС сярод студэнтаў. Добры падарунак юбілею зрабілі нашы вучоныя. У мінулым годзе імі напісана 600 навуковых прац, у тым ліку 30 манаграфій і падручнікаў. Васемі дактарам навук прысвоена званне прафесараў.

І. Т. Рагоўскі спыніўся таксама і на пытаннях дысцыпліны студэнтаў. Папрок быў зроблен у адрас юрыдычнага факультэта, дзе паводзіны некаторых маладых людзей не адпавяда-

юць высокаму званню студэнтаў. Як правіла, такія студэнты дрэнна вучацца. Камітэту камсамола юрфака патрэбна актыўней праводзіць індывідуальную работу з парушальнікамі дысцыпліны.

У спрэчках дэлегаты канферэнцыі прывялі факты, якія перашкаджаюць паспяховай вучобе і працы, выказалі свае думкі і прапановы, каб вучэбна-выхаваўчы працэс падняць на больш высокі ўзровень.

На канферэнцыі быў выбран новы састаў мясцовага, старшынёй якога зноў быў зацверджан І. Т. Рагоўскі.

Р. САНІЛІН.

НОВЫ Закон аб усеагульным войскім абавязку з задавальненнем сустрае кожны савецкі чалавек. Пакуль існуе небяспека агрэсіўных войнаў, мы павінны быць у пастаяннай гатоўнасці да рашучага адпору ўсякаму агрэсару, які адважыцца зрабіць замах на нашу Радзіму. Гэта

АБАВЯЗАК

ўскладае яшчэ большы абавязак на камітэты ДТСААФ, якія дапамагаюць выхоўваць нашу моладзь смелай, фізічна моцнай, загартаванай.

Ва ўсіх факультэцкіх арганізацыях ДТСААФ універсітэта на працягу некалькіх гадоў шырока вядзецца ваенна-патрыятычная работа. Ствараны секцыі па стралковаму, парашутнаму, аўтамабільнаму, матацыклізму і воднаму спорту, дзе студэнты набываюць карысныя навыкі і павышаюць абаронна-спартыўнае майстэрства. Асаблівай папулярнасцю карыстаецца парашутны спорт. Такая ж актыўнасць заўважаецца і ў стралковай секцыі, дзе ў гэтым годзе падрыхтавана 16 спартсменаў першага і другога разраду, 105 — трэцяга.

КОЖНАГА

Вялікую колькасць удзельнікаў прыцягнулі спаборніцтвы, прысвечаныя Дню Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту, святу Перамогі.

Аб поспехах арганізацыі ДТСААФ сведчыць заваяванае намі першае месца ў вобласці і чацвёртае — у рэспубліцы.

Нядаўна адбылося пасяджэнне камітэта ДТСААФ, на якім яго члены вывучалі асноўныя палажэнні Закона аб усеагульным войскім абавязку. Тут жа былі намечаны мерапрыемствы па арганізацыі гутарак сярод студэнтаў па выніках сесіі Вярхоўнага Савета СССР.

Абавязак кожнага студэнта — авалодаць адной з абаронна-спартыўных спецыяльнасцей, каб быць заўсёды гатовым да пераадолення любых цяжкасцей, якія могуць сустрацца ў іх жыцці.

М. БОНДАР,
старшыня камітэта ДТСААФ.

ПЕРШЫЯ—
МАТЭМАТЫКІ

У нядзелю ў парку Перамогі адбыўся лёгкаатлетычны крос, прысвечаны 50-годдзю Савецкай улады. На бегавую дарожку вышлі студэнты ўсіх дзевяці факультэтаў. Добрую фізічную падрыхтоўку паказалі спартсмены матэматычнага факультэта. Яны сталі пераможцамі ў забегу і занялі першае месца. На другім аказаліся філолагі. За імі ідуць гісторыкі, хімікі, журналісты, географы, фізікі, біёлагі, юрысты.

На здымку: забег хлопцаў на дыстанцыю 1500 метраў.

Фота І. АСКІРКІ.

М. ВЯРШЫНІН

ДЗІВАК

(Гумарэска)

Такіх вы бачылі не раз. Судзіце так і сяк, Нядрэнна, калі сярод нас Вясёлы ёсць дзівак.

Студэнтам быў у той час ён. Ні многа і ні мала, Яму не больш, чым на пяць дзён

Стыпендыі хапала.

Пазней, як грошай не стае, Бярэ дзеля блізіру Адно катлету, да яе Тры порцыі гарніру.

Ён з той студэнцкае пары Прыдумаў спосаб гэты: Катлет — адна, гарніраў — тры,

Выходзіць — тры катлеты. Папросіць сала ў іншы дзень.

У кутку паеўшы дзесці,

Пакіне хлеба — зноў ідзе! — Дай сала хлеб даесці!

У кіно дзяўчыну павядзе — Бывала й гэта неяк — Білеты ў касу браць ідзе Да трыццаці капеек.

І кажа: — Гэтае кіно, Мне гаварылі людзі, Ідзе ўжо ў горадзе даўно, Шмат вольных месцаў будзе.

Хоць пацяшаліся над ім, Ён быў зусім бяшкодны, Лічылі сябрам мы сваім, Ён быў для нас як родны.

Пражыўшы з намі доўгі час, Жаніўся ён аднак, А нам шкада, што кінуў нас Вясёлы той дзівак.

ЗАУЖДЫ ГАТОУ

Студэнт заўжды на ўсё гатовы. Любую цяжкасць страўшы, ён

Прамовіць вам чатыры словы: — На падрыхтоўку колькі дзён?

Каб будаваць дзе горад новы

Накіраваны быў ён, Пачулі б мы чатыры словы: — На падрыхтоўку колькі дзён?

Каб найцяжэйшую хоць мову

Павінен вывучыць быў ён, І тут сказаў бы тыя ж словы: — На падрыхтоўку колькі дзён?

Калі б жаніцца загадалі, Зноў не спалохаецца ён, — Які,—спытаў бы,— тэрмін далі, Шукаць нявесту колькі дзён?

Калі б на іншую планету

Ляцець павінен быў бы ён, То адказаў бы і на гэта: — На падрыхтоўку колькі дзён?

СТУДЭНЦКІ ГУМАР

Калі б віхура загрымела, Шынель надзеў бы хутка ён.

Сказаў бы так, рашуча, смела: — Дай пяць хвілін, не трэба дзён!

Экзамен па географіі

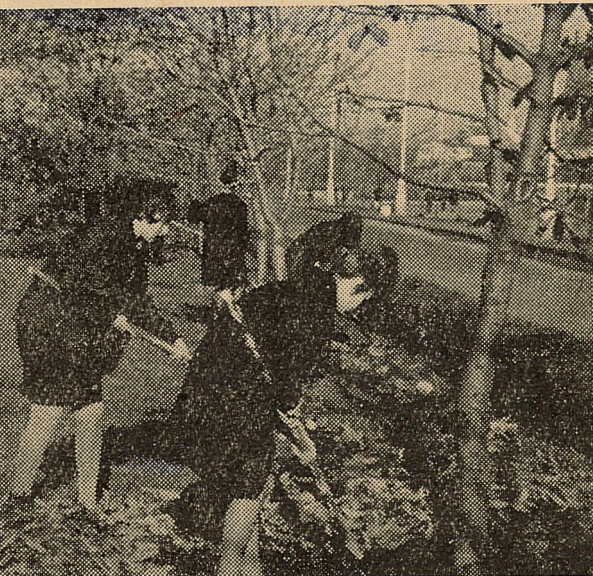
— Што Індыя вывозіць за мяжу? Забыліся? Дык я вам паднаму:

Што раніцою любіце вы піць? — Расол напусны.

Я не мог забыць! **АПТЫМІСТ**

— За Вас не рад я, Іваноў, Задача ў Вас не выйшла ўся,

Памылак нарабілі зноў. — А на памылках вучымся!

У мінулую нядзелю студэнты юрыдычнага факультэта дружна выйшлі на нядзельнік, які праводзіўся недалёка ад інтэрната, па Паркавай магістралі.

На здымку І. АСКІРКІ вы бачыце першакурсніц юрфака за працай.

Рэдактар М. ІОСЬКА.